

Herberg

De Kukelende Kip

Klucht in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERBERG DE KUKELLENDE KIP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Karel (of Carla) - De afwashulp en een onnozel type. Traag van begrip en niet erg stressbestendig.

Coba (of Koos) - De kok. Een nukkig persoon. Beetje moeilijk in de omgang.

Bouwvakker Bob (of Bobby) - Heeft samen met collega Fred een klusbedrijf. Denkt de slimme van het tweetal te zijn. Heeft de leiding, maar is net zo onnozel als zijn collega.

Bouwbakker Fred (of Frida) - Loopt achter Bob aan en is net zo onhandig als zijn collega.

Freule (of Jonkheer) - Verstrooid oud dametje. Broos, maar soms toch ineens heel mondig. Is nogal doof.

Wethouder Tineke (of Theo) de Smoor - Spraakwaterval. Zenuwachtig gestrest type.

Rianne (of Richard) van Boomgaarden - Eigenaar van de Van Boomgaarden Vakantieparken Group. Voelt zich heel wat en heeft een air.

Wimpie (of Willemien) van Eik - Vertegenwoordiger van alles. Bij gebrek aan genoeg werk, vertegenwoordigt allerlei bedrijven. Ondanks of misschien dankzij zijn enthousiasme lukt het hem niet echt om iets te verkopen.

Jennifer (of Jesse) van Duinenzand - Dochter van de eigenaar van de herberg, meneer Van Duinenzand.

Eventuele EXTRA ROL (teksten vet toegevoegd):

Van der Bos - Klant in de herberg, die heel graag wat te eten wil hebben.

FIGURANTEN:

Tijdens het toneelstuk kunnen figuranten zich voordoen als bezoekers van de Herberg.

DECOR:

Het toneel toont de gelagkamer van een ouderwetse herberg. Aan de linkerkant is de deur van de ingang en aan de rechterkant is een deur of een stukje trap, wat toegang geeft tot de eerste etage.

In de achterwand zit de deur van de keuken.

In het midden tegen de achterwand staat een bar en op het podium staan meerdere zitjes, waar gasten aan kunnen zitten.

EERSTE BEDRIJF

(Karel en Coba komen al kibbelend op vanuit de keuken)

COBA: Hoezo heb jij vandaag de leiding?

KAREL: Meneer van Duinenzand belde mij gisteren op en die zei dat hij met spoed weg moest.

COBA: Met spoed weg?

KAREL: Ja, dat zei hij. Volgens mij met zijn boot. Hij zal wel met vakantie gaan. Hij was de laatste tijd ook zo gespannen. Een vakantie zal hem goed doen.

COBA: Dat denk ik ook wel, hij was de laatste tijd wel erg gespannen, maar *(vol ongeloof)* toen zei hij dat jij dan de leiding over moest nemen?

KAREL: Ja, precies.

COBA: Jij?!

KAREL: Ja ik. Hoezo?

COBA: Jij bent de afwashulp!

KAREL: ...ja... dat klopt... dus?

COBA: Waarom krijgt de afwashulp en niet de kok *(wijst naar haarzelf)* de leiding over deze herberg? Ik ben hoger in de hiërarchie!

KAREL: De wat?

COBA: De hiërarchie. Een kok staat boven de afwashulp! Ik moet jou aansturen, jij niet mij!

KAREL: Tja, dat weet ik ook niet. Meneer van Duinenzand zal het niet voor niks zo gezegd hebben. Hij gaf duidelijk aan dat ik vanaf nu de leiding heb over de herberg. *(denkt na)* Maar daar heb jij toch ook helemaal geen tijd voor. Jij moet koken!

COBA: Ja, en jij afwassen!

KAREL: Maar dat kan wachten.

COBA: Kan wachten?

KAREL: Ja, als hier klanten komen, die willen eten, dan moet er wel eerst gekookt worden. Als ze weg zijn, dan hoeft pas de afwas worden gedaan. Dus het is logisch dat hij mij de leiding heeft gegeven.

COBA: Maar jij weet toch nergens iets vanaf. Van Duinenzand deed niet alleen het management. Hij ontving de gasten en deed de bediening. Kijk nu eens naar je zelf: een echt visitekaartje ben je niet en dan moet jij de gasten ontvangen? En dan moet je ook nog de bestellingen opnemen! Je weet niet eens wat er op de menukaart staat.

KAREL: O, jawel hoor. De helft van de bestelling ligt meestal nog op de borden, als ze terug komen voor de afwas. *(denkt na)* Wel raar dat de mensen bijna nooit hun bord leeg eten. Hoe zou dat nu komen?

COBA: Nou, ik snap er niets van. *(voelt zich beledigd)* Maar als Van Duinenzand het zo wil, dan kan hij het zo krijgen. Jij hebt de leiding...

KAREL: Mooi!

COBA: ... *(bits)* zolang je je maar niet met mij bemoeit! Ik ben nog altijd de koningin van de keuken!

(Coba gaat ontstemd af via de keukendeur)

KAREL: Ha, maar ik de keizer van de herberg! *(kijkt glunderend om zich heen)* De leiding over een echte horecazaak! Ha, als de juffen en meesters vroeger van school dit eens hoorden! Dat hadden ze nooit van mij verwacht!... Ik zelf ook niet trouwens... Wel een hele verantwoordelijkheid. Maar ik kan het!... *(twijfelend)* Denk ik... tja, toch heel iets anders dan borden wassen. Maar dit gaat helemaal goedkomen. Wat zou er immers mis kunnen gaan?

(Wethouder Tineke de Smoor komt op via de ingangsdeur)

Aha, de eerste klant!

(Tineke beent met kordate pas naar Karel)

Waar kan ik u mee helpen? Wilt u iets drinken, een maaltijd nuttigen of een overnachting boeken. Het kan hier allemaal bij Herberg De Kukelende Kip.

TINEKE: Ik wil de eigenaar spreken!

KAREL: De eigenaar? Die is op vakantie. Maar hij heeft duidelijk aangegeven dat ik de leiding over moest nemen. Dus u kunt ook bij mij terecht.

TINEKE: Ik wil u van tevoren even waarschuwen!

KAREL: Waarschuwen? Nu al? Ik ben nog maar net begonnen!

TINEKE: Ik ben Tineke de Smoor, wethouder in deze gemeente van onder andere Toerisme en wij komen hier straks langs met Mevrouw van Boomgaarden.

KAREL: Aha en...?

TINEKE: U kent mevrouw van Boomgaarden toch wel?

KAREL: Eh... is het erg als ik nee zeg?

TINEKE: Ja, heel erg! Mevrouw van Boomgaarden is eigenaar van de Boomgaarden Vakantieparken Group!

KAREL: De Boomgaarden Vakantieparken Groep?

TINEKE: Nee! Group. Op zijn Engels.

KAREL: Op z'n Engels? Waarom alleen het laatste woord in het Engels? Dan moet de rest toch ook. Van Boomgaarden Holidayparcs group. Of misschien zelfs From Tree Garden Holidayparcs group.

TINEKE: Weet ik veel! Het is gewoon Mevrouw van Boomgaarden van de Van Boomgaarden Vakantieparken Group.

KAREL: Ah! Wat toevallig.

TINEKE: Toevallig?

KAREL: Ja, dat ze dezelfde achternaam heeft als de vakantieparken groep.

TINEKE: Group! En natuurlijk zijn die namen gelijk! Dat bedrijf is van haar! En ze zijn zich aan het oriënteren of deze omgeving geschikt is voor een nieuw vakantiepark. Dat is toch geweldig!

KAREL: O ja? Wat hebben we daar dan aan?

TINEKE: Wat hebben we daar dan aan? Heel veel!

KAREL: Nou, dat denk ik niet. Ik ga er niet heen hoor. Ik ga toch niet hier op vakantie. Ik woon hier al. Ik ga juist liever ergens anders naartoe.

TINEKE: Het gaat niet om je eigen vakantie! Als zo'n park hier komt, dan komen er veel toeristen en die komen hier dan toch ook wat eten en drinken!

KAREL: Of overnachten!

TINEKE: Nee, dat denk ik dan weer niet. Dat doen ze al op dat park. Maar waarvoor ik kwam: Wij als gemeente moeten een uitmuntende indruk op haar maken. Daarom ga ik vandaag met

haar bij alle lokale bezienswaardigheden langs...

KAREL: En dat zijn?

TINEKE: Eh... tja... het zeepjesmuseum en het standbeeld waarvan niemand weet wat het voorstelt... en we gaan alle horecabedrijven bij langs!

KAREL: Aha... en die zijn?

TINEKE: Tja... dat hierzo (*maakt een wijds gebaar*) en de patatzaak verderop. Maar daar gaan we niet heen, daar loopt nog een onderzoek van de voedsel- en warenautoriteit.

KAREL: En verder?

TINEKE: Verder hebben we niets. Nou ja, 23 zuipketen, maar die vallen officieel niet onder de horeca... Maar goed: het is belangrijk dat jullie ons als gemeente helpen om een verpletterende indruk op deze mevrouw te maken. Daar hebben we in de toekomst allemaal wat aan. Dus kan ik op u bouwen?

KAREL: Eh... (*niet erg overtuigend*) ja natuurlijk... denk ik.

TINEKE: Mooi! Dan ga ik nu naar het gemeentehuis om haar te verwelkomen en dan komen we later op de dag hier een bezoek brengen!

KAREL: Mooi!

(Tineke loopt met stevige pas af via de ingangsdeur)

Oké, hoog bezoek dus. Maar dat moet lukken. Gewoon niet in paniek raken. Wat kan er misgaan?

(De ingangsdeur gaat open en Bob en Fred komen op. Ze hebben een beetje de dynamiek/rolverdeling als van Laurel (Fred) en Hardy (Bob))

Aha, de eerste klanten van vandaag!

BOB: Klanten?

FRED: Klanten?

BOB: Wij zijn geen klanten. U bent onze klant!

KAREL: Onze klant?

FRED: Nee, onze klant.

BOB: Ja, wij komen voor het repareren van de dakgoot.

FRED: Buiten.

BOB: *(geïrriteerd)* Ja, natuurlijk buiten. Dakgoten zitten altijd buiten!
(dan tegen Karel) Daar had u ons voor gebeld.

KAREL: Gebeld? Ik?

FRED: Ja, vier maanden geleden.

BOB: We zijn zo snel als we konden, gekomen. Maar het is druk.

FRED: *(wijst naar Bob)* Hij lag in het ziekenhuis.

BOB: *(geïrriteerd)* Dat doet er niet toe!

FRED: *(tegen Karel)* Bedrijfsongeval...

BOB: *(boos tegen Fred)* Ja! En wie zijn schuld was dat! Jij zou die ladder vast houden!

FRED: Dat heb ik ook gedaan, maar dat was niet te doen. Probeer maar eens ondertussen met één hand een shaggie te rollen...

KAREL: Ik heb niet gebeld, dat moet de eigenaar geweest zijn, meneer van Duinenzand. Maar die is op reis. Misschien kunt u beter terugkomen, als hij er weer is.

BOB: Terugkomen?

FRED: Terugkomen?

BOB: Meneer wil twee keer voorrijkosten betalen?

KAREL: Eh... nee..

BOB: Oké, meneer Van Duinenzand is er dus niet. Maar wie heeft hier nu dan de leiding?

KAREL: *(zenuwachtig)* Eh... ik denk... ik.

BOB: Dus u bent nu de manager!

FRED: Aha! De Manager! De big boss! Het opperhoofd! Mister president! *(Bob gebaart geïrriteerd en Fred houdt op)*

KAREL: Nou... ja.. als je het zo bekijkt.

BOB: Natuurlijk. U hebt de leiding. U bent de manager. Dus waarom wachten met zo'n groot probleem, als het nu opgelost kan worden!

FRED: Elke manager zou dat meteen doen. Je wilt toch niet dat zo'n dakgoot maanden blijft lekken.

KAREL: Eh... dat doet hij toch al?

BOB: Precies, maar nu bent u de manager en u gaat dat, samen met ons, meteen aanpakken! Wij lossen dit samen op.

KAREL: Als je het zo zegt... vooruit! U bent natuurlijk een vakkundig aannemersbedrijf, anders had meneer van Duinenzand u nooit gebeld.

BOB: Precies!

FRED: Eh (*steekt zijn vinger op*)

BOB: Wat?!

FRED: (*tegen Karel*) We zijn geen aannemersbedrijf.

BOB: Nee, we zijn een klussenbedrijf. Wat doet dat er toe!

FRED: (*tegen Karel en wijst naar Bob*) Hij is gezakt voor de papieren van aannemer.

BOB: (*boos tegen Fred*) Wat doet dat er toe! (*tegen Karel, zenuwachtig*) Let maar niet op mijn collega. We gaan meteen aan de slag. Even wat gereedschap uit onze bus ophalen en het komt allemaal goed. Klein klusje, dus binnen een uurtje zijn we klaar!

(*Bob duwt geïrriteerd en boos Fred voor zich uit*)

(*Bob geïrriteerd*) Hij is gezakt voor de papieren! Dat vertel je toch niet!

FRED: Maar het is toch zo!

BOB: Ik vertel toch ook niet iedereen dat het jou nooit gelukt is om een rijbewijs te halen?

FRED: Rijbewijs? Zonder kun je net zo goed rijden. Rijbewijzen zijn totaal overschatten papiertjes. Zonder een auto kun je niet rijden. Zonder een rijbewijs wel. Dus wat is het belangrijkste dan?

(*Bob geeft Fred een tik op het hoofd en samen gaan ze af via de ingangsdeur*)

KAREL: Oké. Een reparatie aan de dakgoot. Dat moet kunnen. Dat is buiten aan het pand, dus dat mag geen problemen geven voor hier binnen. Alles dus onder controle. Wat zou er immers mis kunnen gaan?

(*Van der Bos komt op via de trap*)

VAN DER BOS: Goedemorgen!

KAREL: Aha u bent er nog?

VAN DER BOS: Ja natuurlijk. Ik heb hier overnacht. Dit is een herberg toch?

KAREL: Dat klopt. En wilt u ook een ontbijt?

VAN DER BOS: Ja, drie spiegeleieren.

KAREL: O, spiegeleieren? Ik weet niet of we die hebben. We hebben wel gewone eieren.

VAN DER BOS: En graag harde broodjes.

KAREL: Geen probleem. We hebben nog wel brood van gisteren, dat zal nu wel hard zijn.

VAN DER BOS: Ik ga eerst een ochtendwandeling maken en als ik terug kom, zal het ontbijt vast klaar zijn.

KAREL: Dan zou ik maar een lange wandeling maken.

(Van den Bos gaat af via de ingangsdeur)

(Jennifer komt van de trap)

Waar komt die vandaan?

JENNIFER: Is het ontbijt al klaar?

KAREL: *(In zichzelf)* O, die heeft hier in de herberg overnacht. Er is mij ook niets doorgegeven door meneer van Duinenzand. *(loopt naar Jennifer)* Neemt u plaats, dan zal ik graag u uw ontbijt serveren. Heeft u fijn geslapen?

JENNIFER: Nou... Nee! Het was vannacht één en al kabaal op het dak.

KAREL: Kabaal?

JENNIFER: Ja, ik kon er niet van slapen. Ik ben nog uit bed geweest om te kijken wat het was. En jullie hebben een groot probleem!

KAREL: O ja?

JENNIFER: Ja, ik zag een paar steenmarters! Volgens mij een compleet gezin! En als je die beesten onder de dakpannen hebt zitten, dan heb je een groot probleem!

KAREL: Ik zal vandaag meteen de ongediertebestrijding bellen!

JENNIFER: Dat is het hem nu net. Die beesten zijn beschermd. Die mag je niet vangen, doden, weggagen of wat dan ook.

KAREL: O, dat wist ik niet, maar we zullen gepaste maatregelen nemen. Daar kunt u op vertrouwen. U bent gisteren hier aangekomen?

JENNIFER: Ja, dat klopt. Ik kwam vrij laat aan.

KAREL: O, maar het maakt meneer van Duinenzand niet uit hoe laat gasten voor zijn deur staan.

JENNIFER: Ik heb hem anders niet gezien. Ik kwam juist speciaal voor hem, maar hij was er niet.

KAREL: O? En hoe bent u dan binnen gekomen?

JENNIFER: Een oud, gek vrouwtje heeft me binnengelaten en me naar een kamer gebracht.

KAREL: O, dat moet de Freule geweest zijn. Ze is inderdaad wat... anders... Ze woont hier op één van de kamers. Een permanente gast, zal ik maar zeggen.

JENNIFER: Aha, dat verklaart een hoop. Dus de baas is er niet? Maar wanneer is hij weer aanwezig?

KAREL: Dat durf ik helaas niet te zeggen. Hij is op vakantie gegaan op zijn boot.

JENNIFER: Een boot! Toe maar! Maar hij komt wel snel weer terug?

KAREL: Geen idee.

JENNIFER: Hij neemt nooit lang vakantie, dus zal er toch zeker binnen een dag of twee weer zijn?

KAREL: Hij moet het zelf weten. Hij kan alle tijd van de wereld nemen, want zijn bedrijf is in goede handen.

JENNIFER: O ja? Wie heeft hier dan nu de leiding?

KAREL: Eh... ik dus...

JENNIFER: *(cynisch)* O...

KAREL: Maar u kent de eigenaar?

JENNIFER: Ja, dat klopt! Ik...

(Plotseling klinkt er een enorm kabaal uit de keuken. Karel en Jennifer schrikken zich een ongeluk)

KAREL: Wat was dat nu weer? *(paniekerig)* Zitten de steenmarters ook al in de keuken?

JENNIFER: Dit klonk toch iets erger. Alsof er iets is ingestort.

(Bob komt via de ingangsdeur het podium opgestormd)

BOB: *(lichtelijk in paniek)* Niets aan de hand! Niets aan de hand!

(Coba doet de deur van de keuken open en komt al kuchend in een stofwolk op)

COBA: Nu moet het niet gekker worden!

KAREL: Wat is er gebeurd?!

COBA: *(terwijl Fred al strompelend via de keukendeur opkomt)* D'r viel een kerel door het plafond op mijn fornuis!

FRED: Ja, dat was ik...

KAREL: Hoe kan dat nou?

BOB: We zouden met de dakgoot aan de slag en Fred leunde een heel klein beetje tegen de dakpannen aan.

FRED: Ja, echt maar een heel klein beetje...

BOB: En toen was ie foetsie.

FRED: Ja, ik donderde zo dwars door dat ouwe dak van jullie. Dat krijg je er van, als je een paar maanden wacht met het laten repareren van je verrotte dakgoot, dan rot je dak ook weg.

KAREL: *(piept)* Maar jullie kwamen pas na een paar maanden...

BOB: Maar gelukkig zijn wij er nu en we kunnen dat repareren!

FRED: Moet ik niet eerst worden gerepareerd?

BOB: Je ziet er niet beroerder uit dan anders.

FRED: *(tegen Coba)* Heeft u ook iets tegen de pijn?

COBA: Ik zal even de paracetamol opzoeken.

FRED: Nee nee, dat smaakt zo vies. Ik dacht meer aan zoiets. *(wijst naar de drankflessen achter de bar)*

(Coba pakt een fles en schenkt een glas voor Fred in. Daarna slaat Fred het in één keer achterover)

JENNIFER: Maar kan ik dan nog wel ontbijt krijgen, nu er een man door het dak van de keuken is gevallen?

COBA: Natuurlijk wel, dat komt helemaal goed. *(wijst naar Fred)* Hij is niet zo heel groot, dus dat gat valt nog wel mee. Over vijf minuutjes is uw ontbijt klaar.

(Coba gaat via de keukendeur af. Fred neemt stiekem nog een glas drank)

BOB: Kom Fred, we gaan even de schade opnemen aan het dak en halen daarna meteen bouw materiaal er voor op.

FRED: Het fornuis stond ook nog aan. *(wrijft over zijn billen)* Volgens mij heb ik mijn kont verbrand...

BOB: Tja, dan moet je zelf op de blaren zitten...

(Fred en Bob gaan af via de ingangsdeur)

KAREL: Nou, gelukkig. De heren repareren het dak ook, dus alles is straks weer opgelost. Wat kan er verder mis gaan?

JENNIFER: De steenmarters?

KAREL: Aha, die... Ik zal me eens verdiepen of er op internet oplossingen staan voor het steenmarterprobleem. Dat komt vast ook goed. Ik ga even in de keuken kijken om te zien hoever onze kok met uw ontbijt is. Wilt u er koffie bij of thee?

JENNIFER: Thee graag.

(Karel gaat af via de keukendeur. Jennifer pakt een krantje en gaat die lezen. Dan komt de Freule via de trap op. Ze schuifelt eerst naar de bar en neemt stiekem een slok uit een fles en loopt daarna voorzichtig naar een tafeltje toe en neemt plaats. Dit gaat allemaal wat onhandig, omdat ze nogal bijziend is en slecht ter been.

Karel komt op via de keukendeur met één groot bord, waarop alle onderdelen van het ontbijt liggen. Verder heeft hij één kopje erop staan en een theepot. Hij zet het voor Jennifer op tafel)

KAREL: Alstublieft, uw ontbijt.

JENNIFER: *(verbaasd)* Alles op één bord? Hoe moet ik dat nu opeten?

KAREL: Dat gaat vast wel lukken. Ik heb de Jus 'd Orange hier in uw theekopje geschonken. Als u dat eerst even op wilt drinken, dan kan ik daar de thee meteen inschenken.

JENNIFER: En waar is het bestek?

KAREL: U mag hier wel met de handen eten hoor. Dat geeft niets...

JENNIFER: Maar wat is dit! Zo serveer je toch geen ontbijt!

KAREL: Misschien niet, maar het scheelt wel in de afwas... Onze afwashulp... heeft het namelijk wat druk...

JENNIFER: Hier ben ik niet van gediend. Ik wens op zijn minst bestek en een schoon kopje voor mijn thee.

KAREL: Omdat u zo aandringt.

(Karel draait zich (met een zucht) om en wil naar de keuken lopen, maar ziet dan tot zijn schrik de Freule)

Toch altijd schrikken als dat fossiel weer tevoorschijn komt (loopt

naar haar toe) Wilt u ook ontbijten?

FREULE: Wat is dat nu voor een vraag!? Of ik wil schijten?! Dat zeg je toch niet tegen een dame zoals ik? Wilt u zich wel eens gedragen! Ik zou graag een ontbijtje willen bestellen.

KAREL: Nog een ontbijtje. Prima, dat komt voor elkaar! *(geïrriteerd)*
Ook met bestek en onnodig veel kopjes?

FREULE: Nee, ik hou niet zo van mopjes.

KAREL: *(loopt richting de keukendeur)* Zo doof als een kwartel...
(zucht)

(Karel gaat af via de keukendeur)

JENNIFER: *(tegen de Freule)* Dag mevrouw. Een goedemorgen gewenst.

FREULE: Wat?

JENNIFER: *(harder)* Een goedemorgen gewenst!

FREULE: Nou zeg! Je hoeft niet zo te schreeuwen. De jeugd van tegenwoordig ook...

JENNIFER: Ik dacht dat u mij niet had verstaan.

FREULE: Ja, je liet je aardig gaan. Maar dat is niet netjes tegen een dame als ik.

JENNIFER: Mijn welgemeende excuses.

FREULE: Jaja, het is wel goed met jou en je zus.

(meteen daarna komt Karel met bestek en een extra kopje op, gevolgd door Coba)

KAREL: *(knikt naar de Freule)* Het stuk antiek wil ook een ontbijtje.

COBA: Karel, gedraag je! Dat is de Freule. Zo praat je niet over haar!

KAREL: Freule? Dat ziet er toch niet uit als adel en zo arm als een kerkrat.

COBA: Ja, oké het is wat vergane glorie. En al het familiekapitaal zal wel op zijn.

KAREL: En toch woont ze hier permanent op een kamer en eet ze hier altijd? Waar doet ze dat dan van? Toch zeker niet van alleen een AOW'tje?

COBA: Meneer van Duinenzand heeft altijd wat medelijden met haar, dus brengt hij haar nooit wat in rekening. Ze heeft de kleinste kamer en we zitten toch nooit helemaal vol en ze eet sowieso

niet veel. Ik maak snel een ontbijtje voor haar klaar. Dat is alleen een geroosterd broodje met suiker en een kop thee. En dan breng jij het haar. Maar denk er om: behandel haar als een vrouw van stand!

KAREL: O, dat is geen probleem... denk ik...

(Coba gaat af via de keukendeur)

Het wordt allemaal wel steeds ingewikkelder. Maar tot nu toe gaat alles goed. Wat kan er immers ook mis gaan!

(Van der Bos komt op via de ingangsdeur)

VAN DER BOS: Zo! Nu eerst een heerlijk ontbijtje. Die buitenlucht maakt je hongerig!

KAREL: Oeps, volgens mij ben ik helemaal vergeten zijn ontbijt door te geven. *(tegen Van der Bos)* Dat was geen lange wandeling.

VAN DER BOS: O nee?

KAREL: Zo kort, dat we nog niet in de tussentijd uw ontbijt klaar konden maken. Ga nog maar een stukje wandelen. *(probeert Van der Bos de deur weer uit te werken)*

VAN DER BOS: Maar wat is dit voor service?

KAREL: Bent u al de andere kant op geweest? Ook heerlijke frisse lucht daar. Daar staat de fabriek van WC Eend.

(Van der Bos wordt haast ruw via de voordeur door Karel van het podium gewerkt)

(Wimpie komt vanaf de trap het podium op, met een koffertje in zijn hand)

WIMPIE: *(luidruchtig)* Goedemorgen! Waar is de directeur! *(de Freule schikt)*

KAREL: *(schrikt)* Waar komt u vandaan? *(legt ondertussen de spullen bij Jennifer op de tafel)*

WIMPIE: Van daaro! *(wijst naar de trap)* Ik heb hier overnacht. En ik wil graag de directeur spreken.

JENNIFER: Sluit maar achteraan in de rij...

KAREL: Meneer van Duinenzand is er helaas niet. Hij is op vakantie.

WIMPIE: Op vakantie? Daar had hij het gisteren helemaal niet over. Ik zou vandaag een gesprek met hem hebben.

KAREL: Misschien kan ik u helpen? Meneer van Duinenzand heeft mij benoemd als manager.

WIMPIE: U? Dus u heeft nu de leiding over het bedrijf?

KAREL: *(aarzelend)* Eh.. ja, zoiets...

WIMPIE: Aha, dan bent u de man die ik hebben moet! Kom, dan gaan wij er even bij zitten. *(beide spelers nemen plaats)* Ik ben namelijk vertegenwoordiger van de firma Plastic Dining Solutions. Wij zijn de topleverancier van Europa op het gebied van weggooiborden en weggooibestek. En ik zie hier grote kansen voor zowel uw als ons bedrijf.

KAREL: *(glundert)* Dat hoeft je dan niet meer af te wassen!

WIMPIE: Precies! Dat scheelt enorm in de kosten!

KAREL: *(enthousiast)* En in het werk!

WIMPIE: *(pakt uit papieren en voorbeelden van bestek uit zijn koffer)* Ik heb een mooie aanbieding. Om te proberen kan ik 1000 borden, 1000 messen, 1000 vorken en 1000 lepels leveren met 25% korting.

KAREL: En weggooipotten en -pannen? Heeft u die ook? Dat scheelt nog meer afwas. Wegwerppollepels, wegwerp- snijmessen. Ja eigenlijk alles wat je maar af moet wassen.

WIMPIE: *(denkt even na)* Eh... nee, maar dat is misschien wel een idee... We hebben wel papieren bekertjes en servetten. Daar ook van elk 1000 doen?

KAREL: Dat lijkt me geweldig!

WIMPIE: Wij leveren natuurlijk een geweldige kwaliteit. Eventueel zou u ze kunnen afwassen, om ze daarna nog eens te kunnen hergebruiken.

KAREL: Nee, dat gaan we niet doen! Helemaal niet nodig!

WIMPIE: Zou ik ook niet doen hoor. *(legt een papier met pen onder Karel zijn neus)* Als u hier even tekent. *(Karel pakt gretig de pen)* Dan kan ik u garanderen dat u een enorme kostenbesparing in uw bedrijf hebt. De afwashulp kunt u dan gewoon ontslaan. Dat scheelt geweldig veel geld!

KAREL: *(gezicht betreft)* Wat?!

WIMPIE: De afwashulp. Die kan eruit.

KAREL: *(denk na)* Weet u wat, ik zie er toch maar vanaf.

(Ondertussen heeft Coba het ontbijt voor de Freule op de bar gezet)

WIMPIE: *(verbaasd)* Maar dit is toch een geweldige deal!

KAREL: Ik moet weer aan het werk! *(springt op en loopt naar de bar)*
Wilt u ook hier ontbijten?

WIMPIE: *(nog steeds verbaasd)* Eh... ja, graag.

KAREL: Bestek heeft u gelukkig al.

WIMPIE: Doe mij toch maar gewoon bestek... *(zucht)* dit spul eet voor geen meter... Het mesje knapt bij het snijden en laatst knapte een tand van de vork af en die heb ik toen per ongeluk doorgeslikt...

(Karel brengt het ontbijt naar de Freule. Die kijkt er teleurgesteld naar)

KAREL: *(overdreven, met een buiging)* Alstublieft mevrouw, uw ontbijt. Ik hoop dat het zal smaken.

FREULE: Al weer zo'n aangebrand geroosterd brood. Ik wil pannenkoeken voor ontbijt!

KAREL: We hebben geen pannenkoeken op het ontbijtmenu staan.

FREULE: Wat?

KAREL: We hebben geen pannenkoeken!

FREULE: Wat? Praat eens wat duidelijker jongen.

KAREL: Geen pannenkoeken!!! *(andere gasten schrikken zich rot, proesten hun thee uit e.d.)*

FREULE: Je moet niet zo boos doen. Ik moet juist boos doen, omdat er geen pannenkoeken zijn. Dat wordt de hoogste tijd! Ik ben gek op pannenkoeken. Die heb ik al jaren niet meer gehad.

KAREL: Ik zal het overleggen met de kok *(loopt van de Freule weg richting Jennifer)* maar niet heus... *(tegen Jennifer)* En heeft het gesmaakt?

JENNIFER: Ja hoor, prima.

KAREL: U mag anders gerust even uw bordje schoonlikken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto